

ئەم قورئانە لە سەر حەوت شىيۆھ دابەزىيۇوه، بۆيە بە و شىيۆھ يە بىخويىن كە ئاسانە لە سەرتان

لە عومەرى كورى خەتابە وە - بەزاي خواي لىيېت - دەلىت: گۈيم لە هيشامى كورى حەكىم بۇو سورەتى - الفرقان-ى دەخويىند كاتىك پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - لە ژياندا مابۇو، منىش گۈيم لە خويىندە وە كەي گرت، بە شىوازى جياوازى تر دەخويىندە وە لە كاتىكدا پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - ئە و شىوازى خويىندە وانەي فيرى من نە كردووه، خەريك بۇو؛ ھېرىش بکەم سەرى لە ناو نويىزدا، چاوهرىم كرد هەتاوه كە سەلامى دايىوه، پاشان بە جله كەي يان جله كەم گىرمى (لە ملىيە و بۆئە وەي نەرروات)، ووتىم: كىن فيرى كردىت ئەم سورەتە بخويىنتە وە؟ ووتى: پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - فيرى كردووم، ووتىم: درۆت كرد، والله پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - ئەم سورەتە فيرى من كرد كە گۈيم لېبۇو تو خويىندە وە، بۆيە چۈوم وبردم بۇ لاي پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - ووتىم: ئەي پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم -، من گۈيم لە ئەم بۇو كە سورەتى - الفرقان-ى دەخويىندى: تو ئە و خويىندە وەت فيرى من نە كردووه، لە كاتىكدا تو منت فيرى خويىندە وەي سورەتى - الفرقان - كردووه، پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - فەرمۇوى: «ئەي عومەر؛ وازى لييھىئە، ئەي هيشام؛ بخويىنە»، ئە و خويىندە وە بۇو كە من گۈيم لېبۇو خويىندىيە وە - لە كائى نويىزدا، پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - فەرمۇوى: «بەم شىيۆھ دابەزى»، پاشان پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - فەرمۇوى: «بخويىنە ئەي عومەر»، منىش خويىندىم، فەرمۇوى: «بەم شىيۆھ دابەزى»، پاشان - صلى الله عليه وسلم - فەرمۇوى: «ئەم قورئانە لە سەر حەوت شىيۆھ * دابەزىيۇوه، بۆيە بە و شىيۆھ يە بىخويىن كە ئاسانە لە سەرتان». (*حەوت شىيۆھ: يان حەوت شىيۆھ زار - خويىندە وە - يان حەوت حۆكم؛ وە بەست بۇ ئاسانكارىيە چونكە شىيۆھ زارى ناوجەكان جياواز بۇو بۆيە لە سەر ھەندىك شوين قورس بۇو خويىندە وە ھەندىك پىت وجولەي سەر وشە كان؛ مە بەست ئە و نىيە ھەمۆ وشە ورسىتە كانى قورئان لە سەر حەوت شىيۆھ دەخويىندرىتە وە بەلکو خويىندە وە ھەندىك وشە كەم دەگىرىتە وە كە ئە حەكامە كانى تە جويد لە خويىندە وە دەگۆرىت يان چەند وشە يە كى زۆر كەم بە شىيۆھ يە كى تر دەخويىندرىتە وە كە مانايە كى نزىك دەدات؛ ووترابو: مە بەست لە راستىدا ژمارە كە نىيە بەلکو مە بەست ئاسانكارىيە لە خويىندە وەدا بۆئە وەدا مەرۆف زۆر لە خۆي (نە كات وزۆر قوول نە بىتە وە لە ئە حەكامە كانى تە جويد

[صەھىجە] [بۇخارى و موسىلیم ھاۋاران لە سەرى]

عومەرى كورى خەتاب - بەزاي خواي لىيېت - باسى ئە و دەكەت كە گۈپى لە هيشامى كورى حەكىم بۇو - بەزاي خوايان لىيېت - سورەتى - الفرقان-ى دەخويىند كاتىك پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - لە ژياندا مابۇو، بە خويىندە وە كە جياواز لە وە ئىمامى عومەر دەخويىندە وە لە چەند وشە وجولەي سەر وشە كان و حۆكمى تە جويددا، وعومەر ئەم سورەتە خويىندىبۇو لە لاي پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم -، ئىمامى عومەر - بەزاي خواي لىيېت - پىتى وابۇو ئەم ھەلەيە لە هيشامە وە، خەريك بۇو ھېرىش بکانە سەرى لە ناو نويىزدا، بەلام ئارامى گرت و چاوهرىتى كرد هەتاوه كە سەلامى دايىوه، پاشان بە جله كەي گرتى لە ملىيە و بۆئە وەي نەرروات، ووتى: كىن فيرى كردىت ئەم سورەتە بخويىنتە وە؟ هيشام ووتى: پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم -، وئىمامى عومەر زۆر توند بۇو لە وە تو خويىندە وە، پاشان عومەر بىرى بۇ لاي پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم -، وئىمامى عومەر زۆر توند بۇو لە فەرمانە كانى خواي گەورە، عومەر ووتى: ئەي پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم -، من گۈيم لە ئەم بۇو كە سورەتى - الفرقان-ى دەخويىند بە چەند دەستەوازە و شىيۆھ يە كى جياواز؛ تو ئە و خويىندە وەت فيرى من نە كردووه، لە كاتىكدا تو منت فيرى خويىندە وەي سورەتى - الفرقان - كردووه، پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - فەرمانىكىرد

که وازی لیبھینیت، پاشان فهرمانی به هیشام کرد که سوره‌تی -الفرقان- بخوینیت، کاتیک خویندیه وه؛ پیغه مبهربی خودا -صلی الله علیه وسلم- فهرمومی: (بهم شیوه‌یه دابهزی): واتا خواه گهوره بهم شیوه‌یه ئه م سوره‌تهی دابهزا ند هره روکو چون هیشام خویندیه وه، وله له نییه چونکه گومانی عومنه -بره زای خواه لیبیت- ئه وه بورو که ئه م خویندنه وه هله‌ی تیدایه، پاشان فهرمانی به عومنه کرد که سوره‌تی -الفرقان- بخوینیت، کاتیک خویندیه وه؛ پیغه مبهربی خودا -صلی الله علیه وسلم- فهرمومی: (بهم شیوه‌یه دابهزی): واتا خواه گهوره بهم شیوه‌یه ئه م سوره‌تهی دابهزا ند هره روکو چون عومنه خویندیه وه، وله روه‌ها بهو شیوه‌یه‌ش دابهزیووه که هیشام خویندیه وه، پاشان پیغه مبهربی خودا -صلی الله علیه وسلم- فهرمومی: (ئه م قورئانه له سر حهوت شیوه* دابهزیووه، بؤیه بهو شیوه‌یه بیخوینن که ئاسانه له سهرتان)، عومنه وهیشام هردوویان خویندنه وه کهیان راسته؛ چونکه قورئان له سر زیاتر له حهوت شیوه -خویندنه وه: حرف- دابهزیووه، وهیچ زیاده‌یه ک نییه بو سر ئایه کان ورسنه کان له نیوان هردوو خویندنه وه که دا، به لکو هندیک جیاواری کم ههیه له وشه ویته کاندا، بؤیه له پاش ئه وهی گوتی له خویندنه وهی هردوویان بیو، فهرمومی: (بهم شیوه‌یه دابهزی): ئه وهی ئه مهه بروونده کاته وه که له پاشاندا فهرمومی: (ئه م قورئانه له سر حهوت شیوه* دابهزیووه، بؤیه بهو شیوه‌یه بیخوینن که ئاسانه له سهرتان): واتا خوتان پهیوه‌ست مه کهن به یه ک شیوه وله سر خوتان قورسی مه کهن، چونکه خواه گهوره فراوانی کردوه له سهرتان، وئاسانی کردوه بوتان که قورئان له سر حهوت شیوه -خویندنه وه: قراءة- بخویننه وه، ئه میش بر حممت وفهزلی خواه گهوره‌یه بهرامبهر بهندکانی، الحمد لله، وزانیان ناکوکن سهباره‌ت به دیاریکردنی مانای ئه م حهوت شیوه‌یه -سبعة أحرف-، -خودا زاناتره وادیاره مه‌بست- ئه وهی شیوه‌ی زمانی عهربه، قورئان له سهرتادا بهم شیوه‌یه دابهزی بو ئاسانکاری؛ چونکه عمره ب جیاواز بعون وهر کوّمه‌لیک وزمانی خوی هه بیو، ئه وهی لای ئه م هوزه ههیه لای ئه وی تر نییه، وکاتیک نیسلام یه کپریزی کردن ویهیوندیان به هیز بیو، به هوی ئیسلامه وه بر ق وناکوکی وململانی نه ما، هه مویان زمانی ئه وانی تریان زانی، بؤیه ئیمامی عوسیمان -بره زای خواه لیبیت- کویانی کرده وه له سر یه ک شیوه -حروف- له و حهوت شیوه‌یه ئه ویش ئه و شیوه‌یه که ئه میر مسولمانان دهیخویننه وه له سر حهوت خویندنه وه -قراءات- که هندیک جیاواری زور که میان تیدایه له بروانگه‌ی ئه حکامی ته جوید وجوله‌ی سر وشه کان و چهند وشهیه کی کم، وئیمامی عوسیمان موسحه فه کانی تری سووتاند چونکه شتی تری له سر نووسرا بیو وه کو ته فسیر وشتی تر ئه میش بؤه وهی ناکوکی له نیوان مسولماناندا بیو نه دات.* (حهوت شیوه: یان حهوت شیوه‌هزار -خویندنه وه- یان حهوت حکم؛ ومه‌بست بو ئاسانکاریه چونکه شیوه‌هزاری ناوچه کان جیاواز بیو بؤیه له سر هندیک شوین قورس بیو خویندنه وهی هندیک پیت وجوله‌ی سر وشه کان؛ مه‌بست ئه وه نییه هه مهو وشه ویرسته کانی قورئان له سر حهوت شیوه ده خویندریته وه به لکو خویندنه وهی هندیک وشهی که ده گریته وه که ئه حکامه کانی ته جوید له خویندنه وهی ده گوریت یان چهند وشهیه کی زور که مه به شیوه‌یه کی تر ده خویندریته وه که مانایه کی نزیک ده دات؛ ووتراؤه: مه‌بست له راستیدا ژماره که نییه به لکو مه‌بست ئاسانکاریه له خویندنه وهدا بؤه وهی مرؤف زور له خوی نه کات وزور قوول نه بیته وه له ئه حکامه کانی ته جوید

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10834>

